

Sygn. akt VI K 379/14

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy w VI Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Alicja Kiwała

Protokolant Joanna Maćkowiak

po rozpoznaniu dnia 20.10.2014 r. sprawy

M. R. (1)

syna J. i K. z domu K.,

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 grudnia 2013r. w Ś. woj. (...), kopiąc nogami uszkodził cudzą rzecz w postaci tylnych drzwi prawnych w radiowozie m-ki F. (...) nr rej. (...), powodując szkodę o wartości nie mniejszej niż 500 zł, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z 8 kwietnia 2011 r. sygn. akt VI K 74/11 na karę roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności, za czynny z art. 286 m 1 kk, którą odbył w okresie od 6.02.2012r. do 10.11.2012r. z zaliczeniem okresu od 15.02.2011r. do 12.07.2011 r.,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

I. oskarżonego M. R. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 28.12.2013r do dnia 29.12.2013 r.;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VI K 379/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 grudnia 2013 roku oskarżony spożywał alkohol w towarzystwie znajomego, w sumie w ilości ok. 0,7 litra. W nocy od z 28 na 29 grudnia 2013 roku ok. godz. 3.00 poszedł do mieszkania swojej partnerki na ul. (...)

w Ś., przed którym miał zaparkowany swój samochód. Po kłótni z konkubiną M. R. (1) wyszedł z mieszkania i wszedł do swojego samochodu marki A. włączył radio i głośno słuchał muzyki. Był w stanie po spożyciu alkoholu.

W pewnym momencie podjechał do niego patrol Policji, który za zakłócanie ciszy nocnej ukarał M. R. (1) mandatem. Na powyższą okoliczność sporządzona została notatka urzędowa, w której odnotowane zostały dane oskarżonego i przebieg interwencji. Oskarżony mandat podarł w obecności funkcjonariuszy. Zachowywał się wobec nich w sposób wulgarny i opryskliwy mówiąc, że i tak będą jeszcze do niego przyjeżdżać bo „za to im płacą”. Patrol interwencyjny został ponownie wezwany w to samo miejsce o godz. 4.30. Zgłaszającym był sam oskarżony, który próbował wymusić na funkcjonariuszach policji pomoc w dostaniu się do mieszkania konkubiny przy ul. (...).

Z uwagi na stan jego nietrzeźwości funkcjonariusze zaproponowali mu, że zawiozą go do miejsca jego zamieszkania. M. R. (1) nadal zachowywał się agresywnie stwierdził, że dalej będzie zakłócał ciszę nocną i sam wejdzie do mieszkania konkubiny. Funkcjonariusze celem zapobieżenia dalszym awanturom i zakłócaniu ciszy nocnej przez oskarżonego podjęli decyzję o zatrzymaniu M. R. (1) do wytrzeźwienia, o czym go poinformowali. Oskarżony znajdując się przy radiowozie w pewnej chwili, gdy jeden z policjantów otwierał tylne drzwi do radiowozu, oparł się o drugiego z funkcjonariuszy i z dużą siłą kopnął w jedno skrzydło drzwi tylnych radiowozu powodując wgniecenie karoserii. Oszacowany koszt naprawy uszkodzonych drzwi stanowił równowartość kwoty 1371,54 zł.

Przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u M. R. (1) w dniu 28 grudnia 2013 roku o godz. 5:47 wykazało 1,37‰.

Dowód:

- zeznania świadków:

J. W. k. 16

P. W. k. 18

W. Z. k. 19

- wyjaśnienia oskarżonego k. 23

- dokumentacja fotograficzna i płyta CD k. 38-40

- pismo do KPP w Ś. z dnia 13.05.2014 roku k. 36

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości M. R. k. 2

- protokół zatrzymania osoby k.3

- protokół zatrzymania rzeczy k.4

M. R. (1) jest kawalerem, bezdzietnym, nie posiada nikogo na utrzymaniu. W 2014 roku zatrudniony był w drukarni (...) w S. jako pracownik produkcji otrzymując wynagrodzenie miesięczne w kwocie 1600 zł brutto. Był uprzednio wielokrotnie karany sądownie.

Zarzucanego czynu oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 8 kwietnia 2011 roku, sygnatura akt VI K 74/11 na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 286§1 kk, którą odbył w okresie od

6 lutego 2012 roku do 10 listopada 2012 roku z zaliczeniem okresu od 15 lutego 2011 roku do 12 lipca 2011 roku

Dowód:

- dane osobowopoznawcze k. 23

- dane o karalności k. 25-26

- odpisy wyroków k. 30-34

M. R. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Wyjaśnił, że w dniu zdarzenia był pijany – mało jadł a dużo wypił alkoholu. Pamiętał, że głośno słuchał w nocy muzyki siedząc w swoim samochodzie przed domem konkubiny i w sposób wulgarny zachowywał się wobec policjantów. Wyjaśnił także, że z uwagi na to, iż w dniu zdarzenia był nietrzeźwy ma luki w pamięci ale nie wyklucza, że w czasie szarpaniny z policjantami mógł kopnąć w tylne drzwi radiowozu. Wyraził żal z powodu zaistniałej sytuacji.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego 23**

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał ponad wszelką wątpliwość, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Rekonstrukcja ustalonych faktów opierała się w głównej mierze na wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach świadków J. W., P. W. i W. Z..

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego albowiem znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadków. Na wiarygodność tych wyjaśnień nie miały większego wpływu luki w pamięci oskarżonego wywołane spożytym w dniu zdarzenia alkoholem. Nie zaprzeczał on w żaden sposób, że był pijany, jak również pamiętał, że wobec interweniujących funkcjonariuszy Policji zachowywał się, jak to sam określił, niegrzecznie.

Za w pełni wiarygodny materiał dowodowy Sąd uznał dokumentację fotograficzną załączoną do akt. Jej autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu.

Przestępstwo zniszczenia lub uszkodzenia rzeczy ma charakter materialny; jego dokonanie wymaga skutku w postaci unicestwienia rzeczy, uszkodzenia jej substancji albo spowodowania niezdatności do użytku. Jest to przestępstwo umyślne, które można popełnić w obu formach zamiaru (bezpośrednim i ewentualnym).

Wina oskarżonego M. R. (1) jest oczywista.

Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu popełnionego w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64§1 kk, Sąd wymierzył mu wyrokiem zaocznym karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu jego zatrzymania tj. od dnia 28.12.2013 roku do dnia 29.12.2013 roku.

Wymierzając oskarżonemu karę bezwzględną pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność oskarżonego ,działanie w warunkach powrotu

do przestępstwa, a także stan jego nietrzeźwości . Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności łagodzących.

Oskarżony jest recydywistą, co świadczy, że orzeczone w przeszłości kary okazały się w stosunku do niego nieskuteczne, zaś z faktu poprzedniej karalności oskarżony nie wyciągnął oczekiwanych wniosków, co dowodzi rażącego lekceważenia elementarnych zasad obowiązującego porządku prawnego przez oskarżonego.

Podstawową postać recydywy specjalnej określa przepis art. 64 § 1 kk. Warunkiem przypisania zaostrzonej odpowiedzialności jest tutaj ustalenie, że oskarżony w ciągu 5 lat popełnił kolejne przestępstwo umyślne, podobne do przestępstwa, za które był już skazany na karę bezwzględnego pozbawienia wolności i odbył co najmniej 6 miesięcy takiej kary. Konsekwencją takiej recydywy jest możliwość wymierzenia sprawcy kary "w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę".

Sąd wymierzył oskarżonemu najniższą karę pozbawienia wolności tj. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony przyznał się do winy a nadto wyraził skruchę.

Sąd uznał ponadto, iż tak orzeczona kara jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu, spełnia również swe cele w zakresie prewencji indywidualnej, stanowi bowiem zasłużoną dolegliwość dla sprawcy, a także w zakresie prewencji generalnej, przyczyniając się do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Rodzaj i wymiar tej kary winny wpłynąć na oskarżonego tak, by w przyszłości nie dopuszczał się kolejnych przestępstw.

W tym miejscu Sąd pragnie zwrócić uwagę na pomyłkę, jaka znalazła się w części dyspozytywnej wyroku z dnia 20 października 2014 roku

w sprawie VI K 378/14. Tutejszy Sąd wydając wyrok dane osobowe dotyczące oskarżonego, w tym imiona jego rodziców, nazwisko rodowe matki oskarżonego, datę i miejsce jego urodzenia, spisał z aktu oskarżenia z dnia 27 czerwca 2014 roku, które jednakże okazały się być danymi błędnymi już od chwili składania wyjaśnień przez oskarżonego w dniu 29 stycznia 2014 roku (k 23), powielonymi następnie automatycznie w części wstępnej aktu oskarżenia i części wstępnej wyroku.

Sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku nastąpiło postanowieniem tut. Sądu z dnia 4 listopada 2014 roku. Postanowienie to uprawomocniło się z dniem 21 listopada 2014 roku. Tym samym wydany wyrok dotyczy bez wątpienia oskarżonego o czym świadczą protokoły zatrzymania oskarżonego w dniu zdarzenia i notatka urzędowa(k1).

Zgodnie z art. 624 § 1 kodeksu postępowania karnego sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeśli istnieją podstawy do uznania, że ich uiszczenie byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.

Na podstawie powyżej przywołanego przepisu, biorąc pod uwagę sytuację finansową oskarżonego – wysokość osiąganych przez niego dochodów w stosunku miesięcznym, Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów w całości.